

Det er en intens debat, som foregår op til regeringskonferencen og det topmøde, der finder sted her om relativt kort tid i Irland, og det er en debat, som kommer til at være meget aktuel også i forbindelse med europaparlamentsvalget, og som kommer til at være aktuel resten af året. Det er den debat, som vi egentlig synes det vil være rimeligt nok at vi har for åbne døre i Folketingssalen, hvor partierne kan give deres råd til regeringen om, hvad man skal gøre fra dansk side.

Der er det så, at vi kommer med det spage håb, at man i Folketinget kan blive enige om at sige: Nå ja, men tiden er altså ikke til, at Tyrkiet skal være medlem af EU eller i hvert fald have nogen vurderings- eller startdato i år. Det budskab tror jeg egentlig der er sympati for hos mange i Folketinget, og jeg håber, at så mange som muligt vil stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at der foregår en intens debat, og jeg kan fuldstændig bekræfte den tidsplan, som hr. Skaarup selv nævner, nemlig at debatten skal løbe frem til november, og så skal der tages stilling.

Det er derfor, jeg ikke fatter, hvorfor hr. Skaarup vil lukke debatten, for det er jo det, forslaget går ud på. Forslaget går ud på, at inden vi har haft debatten, skal vi træffe beslutningen. Det er da en interessant demokratiopfattelse, men jeg tror, den er typisk for Dansk Folkeparti: Først træffer vi beslutningen, og bagefter debatterer vi. Vi har en anden opfattelse: Først debatterer vi, og når vi så har debatteret, kan vi bagefter træffe beslutningen. Og den er jo fastlagt.

Enhver, der f.eks. har fulgt med i Europarådet og ved, hvilke krav jeg har stillet, for at man skulle ophæve monitoreringen af Tyrkiet i Europarådet, kan næsten gætte, hvilken konklusion jeg kommer frem til. Men der er en debat, hvor Tyrkiet selv har mulighed for at få indflydelse, og vi har lavet en aftale med dem, og derfor skal man da ikke ændre på det midt i forløbet.

Så vil jeg bare lige sige til hr. Skaarup, der snakker om, hvad man diskuterer ude ved midtdagsbordene – og der diskuterer man mange ting, frikadellepriser og hvad ved jeg – at hvis der er nogle, der sidder og diskuterer, at det vil koste den danske lønmodtager så meget som en eneste krone eller en eneste retting, at Tyrkiet

får en startdato, så tager de fejl, og det ved hr. Skaarup jo også godt, for det ikke vil koste den danske lønmodtager noget som helst.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det sidste vil jeg nu nok bestride, vil jeg gerne sige til hr. Søren Søndergaard.

Vi må jo sige, at hvis ikke Folketingets partier i dag støtter Dansk Folkeparti, så er det et lille bitte skridt i retning af mere villighed over for Tyrkiet til at kunne blive medlem af EU og få vurderings- og startdato i år, og der skal man være opmærksom på, at med til den debat, som er blandt EU-landenes borgere, og med til, at man kommer nærmere EU, er også penge.

Under det danske formandskab i det halve år, hvor vores statsminister, Anders Fogh Rasmussen, var formand for EU, blev der jo truffet nogle beslutninger omkring udvidelsen, som man led-sagede af beslutninger om økonomiske overførsler til Tyrkiet som, kan man godt sige, en start eller noget, man tog hul på i forbindelse med et kommende tyrkisk medlemskab af EU. Det kan man ikke komme uden om.

Hvis man giver en start- og vurderingsdato, kan man også godt forvente, at man med det giver penge, og jeg synes, det er vigtigt, at vi fra dansk side vurderer: Vil vi være med til det, og vil vi være med til det lige nu? Det siger vi i Dansk Folkeparti nej til. Det tror jeg der er mange der er enige med os i, og det burde Enhedslisten også være med til at sige nej til, for det koster penge.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Uanset om Tyrkiet får en startdato eller ej, så vil det koste penge, hvis vi vil støtte de demokratiske kræfter i Tyrkiet. Det vil Enhedslisten godt, og vi håber, at også Socialdemokratiet, De Radikale, SF og andre fornuftige folk vil. Det har intet at gøre med, om Tyrkiet får en startdato eller ej. Men nu forstår jeg, at i Dansk Folkepartis hoveder er det kædet sammen, forstået på den måde, at hvis man ikke giver Tyrkiet en startdato, så skal man altså heller ikke hjælpe de demokratiske kræfter i Tyrkiet.

Måske har hr. Peter Skaarup her forklaringen på, hvorfor der ikke er ret mange, der støtter Dansk Folkepartis forslag.